

K R O N I K A

Jubilant doc. PhDr. Karel Hádek, CSc.

Olomoucký rodák Karel Hádek byl dlouhou dobu pracovně spjat s Univerzitou Palackého v Olomouci. Narodil se 18. ledna 1940, po vysokoškolských studiích a vojenské prezenční službě byl přijat jako asistent na katedru bohemistiky a slavistiky filozofické fakulty, kde působil jako učitel historické mluvnice a teorie a vývoje českého spisovného jazyka, a to až do roku 2005, kdy odešel do důchodu a přestěhoval se do Prahy.

Podle vzoru svého vysokoškolského učitele prof. Jiřího Daňhelky se Karel Hádek brzy začal věnovat ediční práci, především vydávání díla Jana A. Komenského. Společně s J. Daňhelkou pracoval na vydání prvního svazku, který vyšel v roce 1969. S D. Čapkovou a J. Koschinovou připravil k vydání *Dvěře jazyků otevřené* (1973). Dílo J. A. Komenského se stalo východiskem i jeho lingvistických studií, z nichž nejvýznamnější jsou *Ke kvantitě samohlásek v češtině 17. století* („Listy filologické“ 1967) a *Dvěře jazyků J. A. Komenského a jejich proměny* (AUPO 1974). Karel Hádek je členem redakční rady *Studia Comeniana et historica* a v roce 1990 obdržel Státní medaili k výročí narození J. A. Komenského.

Pod vedením J. Daňhelky a ve spolupráci s N. Kvítkovou připravil k vydání *Staročeskou kroniku tak řečeného Dalimila*, kterou se přes normalizační potíže podařilo vydat v roce 1988. Zejména s touto badatelskou prací je spojena řada textologických studií i pozdějších úvah, např. *Strahovský kodex DG III 7* („Listy filologické“ 1978); *Pojem rekonstrukce v textologii* („Slavia“ 1983); *Je možno vypočítat textovou hodnotu opisů středověkých památek?* (AUPO *Studia bohemica* VII, 1996); *Kontaktné a dialogické prvky v Dalimilově kronice* (AUPO *Studia bohemica* VIII, 2000). Na základě spisu *Dalimilovské studie* se v r. 1990 habilitoval jako docent, jeho přínos univerzitě byl v roce 2000 oceněn Zlatou medailí Univerzity Palackého.

Dalším neméně závažným textologickým tématem se Karlu Hádkovi stala problematika staročeského *Pasionálu*, památky ze 14. století, dochované v řadě rukopisů. Již v roce 1998 vyšla jeho studie *Textologické problémy staročeského Pasionálu* (In: *Problematika historických a vzácných knižních fondů Čech, Moravy a Slezska*). O výsledcích svého bádání referoval na konferenci, kterou v r. 2005 uspořádal Ústav pro jazyk český AV ČR. Jeho příspěvek je publikován ve sborníku *Verba et historia* (2005, s. 105–110). Ediční praxe Karla Hádky vedla i k teoretickému textologickému

náhledu. Zvláště o tom svědčí jeho článek *Současné přístupy k vydávání textů starších období*, uvedený ve sborníku *Český jazyk a literatura na sklonku XX. století* (ed. M. Balowski, J. Svoboda, Walbrzych – Ostrava 2001).

Z hlediska osobního je třeba zdůraznit, že Karel Hádek zůstal vždy spolehlivým a věrným žákem, později i přítelem prof. Daňhelky. Udržoval s ním odbornou spolupráci a přátelské vztahy jak v rizikovém období normalizačním, kdy prof. Daňhelka musel opustit filozofickou fakultu a publikoval jen pod pseudonymy a v zahraničí, tak i v době jeho těžké nemoci až do smutného konce.

Karel Hádek jako učitel se snažil studentům vštípit povědomí souvislosti jazykových jevů a důsledků vývoje jazyka pro jeho současný stav i další vývojové perspektivy. Vedl studentské pěvecké kroužky, organizoval bohemistické exkurze, oživoval své semináře i poznatky z vaření staročeských jídel. Byl oblíbeným společníkem, zejména pro hru na kytaru a zpěv.

K jeho letošnímu významnému životnímu jubileu mu přejeme úspěšné řešení plánovaných prací, stále dobrou životní pohodu, hlavně však zdraví.

Naděžda Kvítková